

6 Gener 2008. N° 1

JESÚS LLUM DE SALVACIÓ PER A TOTA PERSONA

Jesús, amb la seva Mort i Resurrecció, Misteri de Salvació esdevingut a Jerusalem, és Llum per a tots els homes i dones del món sencer i de tot temps (primera lectura). Jesús, en el camí que va de Bet-Lèhem a Jerusalem, ens porta a tots la seva “gràcia salvadora”, perquè “tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa” (segona lectura). Ajuntem-nos als pastors i als mags, ofrenant a Jesús, a través de l’or del nostre amor, de l’encens de la nostra fe i de la mirra de les nostres creus, el que realment som i tenim (evangeli).

¡JESÚS, MON DÉU I GERMÀ, US ADORO I US ESTIMO!

¡JESÚS, PROCURARÉ QUE TOTS ELS HOMES US ADORIN I US ESTIMIN!

¡JESÚS, FEU QUE EN VÓS TOTS SIGUEM SALVATS!

13 Gener 2008. N° 2

JESÚS SALVADOR MODEL DE SALVACIÓ

Pel Baptisme esdevenim “servents” en el “Servent”, Jesús. A través del baptisme Déu ens ha “crídat bondadosament” (do gratuït) i “configurat” en el seu Fill encarnat (Jesús) (primera lectura). Jesús és el nostre Salvador i el Model per a ser i viure la seva Salvació; “Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant” i Déu, a través del Baptisme ens consagra, a nosaltres, ungint-nos amb Esperit Sant (segona lectura). “Un cop batejat, Jesús sortí de l’aigua a l’instant. Llavors el cel s’obrí i veié que l’Esperit Sant de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel:”Aquest es el meu Foll, el meu estimat, en qui m’he complagut”; nosaltres, pel Baptisme, som estimats per Déu o esdevenim “complaença” seva (evangeli). Nosaltres hi hem de correspondre essent de debò “bons” i fent el “bé”.

¡JESÚS, EN VÓS SOC ESTIMAT I AMB VÓS VULL ESTIMAR, FER EL BÉ!

20 Gener 2008. N° 3

SALVATS I MINISTRES DE SALVACIÓ

Fets “llum” en Crist hem d’esdevenir “llum” per als nostres germans, els homes de tot el món, “perquè la meva salvació (la de Déu) arribi d’un cap a l’altre de la terra” (primera lectura). Que la salvació arribi a tothom no vol dir res més que treballem, tant com puguem, tal com ho va fer Sant Pau, per a que “la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor” estigui realment en tothom (segona lectura). Això ho aconseguirem, encara que no en tinguem constància, si amb el nostre testimoni, d’obra i de paraula, senyalem, com a ho va fer Joan Baptista, que Jesús és el “l’anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món”, o sia, que Jesús és el nostre Salvador, l’únic Salvador, que, traient de nosaltres el pecat, ens omple, ensems, de la seva gràcia, de la vida de veritables “fills de Déu”, participants de la “naturalesa divina” (evangeli).

¡JESÚS, VÓS SOU EL NOSTRE ÚNIC SALVADOR!

¡JESÚS, AIXÍ HO CREC I AIXÍ HO VULL TESTIMONIAR!

UNITS I OBERTS A TOTHOM

Els que hem rebut la gràcia de la Salvació hem de viure units per a esdevenir “una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós” (primera lectura). Això que ens diu el Senyor a través del profeta Isaïes correspon al que demana Jesús: “que tots siguin u; com vós, Pare, sou en mi i jo en vós, que ells també siguin u en nosaltres, i que el món cregui que vós m’heu enviat” (Jn. 17,21); és la unitat que, tanmateix, demana Sant Pau: “estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer” respecte a viure i proclamar la fe en Jesucrist (segona lectura). La Salvació ha d’arribar a tots els homes i dones i pobles del món, però, per voler de Jesucrist, això s’ha de fer a través del testimoni i de la acció dels creients en Ell; per això crida als apòstols, a fi que siguin per a tots sacrament de comunió en la fe i en la proclamació de la fe. (evangeli).

¡JESÚS, QUE, UNITS EN LA FE, LA PROCLAMEM A TOTHOM I ARREU!

3 Febrer 2008. N° 5

LES BENAURANCES, SANT I SENYA DELS CRISTIANS

El Fill de Déu, al fer-se home, Jesús, es va fer petit, pobre i humil, per a que nosaltres els homes esdevinguéssim grans, rics i enaltits per la seva gràcia (Déu es fa Home per a que l’home esdevingui “déu”). Nosaltres, si volem veritablement esdevenir “déu” (fills de Déu, participants de la naturalesa divina) cal que acceptem i visquem segons la nostra condició. El que cal és complir els “preceptes del Senyor”, que no és un compliment jurídic, sinó quelcom existencial i vivencial, comunió d’amor (primera lectura). Això, que està en contradicció de les aspiracions del món, sols és possible en Jesucrist, per això ens diu Sant Pau: “vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d’ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció” (segona lectura). Aquest és el missatge, el do i el poder de les Benaurances (evangeli). Que el temps de Quaresma, que comencem dimecres vinent, ens ajudi a fer la nostra, personal i comunitària, conversió al nostre ser de cristians.

¡JESÚS, SÉ QUE SOLS EN LES BENAURANCES HI HA LA FELICITAT!

10 Febrer 2008. N° 6

PECADORS I CRIDATS A ESDEVENIR SANTS, FILLS DE DÉU

Reconèixer que som pecadors és el punt de partida vers la conversió, a que ens crida la Quaresma. Tots i cada un dels homes, a excepció de la Verge Maria, pecàrem en Adam i Eva i som personalment pecadors (primera lectura). Però, encara que pecadors, som, ensems, cridats a viure la vida de Déu, com a veritables fills i hereus seus, perquè on ha abundat el pecat ha superabundat la gràcia de Déu (segona lectura). El camí de la conversió està en superar el pecat i la temptació al pecat. Més que posseir coses ens hem de deixar posseir per Déu, fent vida nostra la seva Paraula; més que evadir-se de les coses, per mandra o vanitat, és viure-les segons la voluntat de Déu; més que el nostre egocentrisme superb és centrar-nos en Déu, adorar i donar culte a Déu (evangeli)

¡JESÚS, MENEU-ME PEL CAMÍ DE CONVERSIÓ I DE SANTEDAT!

17 Febrer 2008. N° 7

SEGUIR LA CRIDA GRATUITA DE DÉU ENS SALVA

Abraham va ser cridat pel Senyor a oferir-li allò que ell més estimava, el seu fill; el Senyor, que no vol sacrificis humans, Ell que s'ha ofert en sacrifici pels homes, veient l'actitud de la seva total obediència li diu: "juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions", de salvació (primera lectura). Tots tenim enemics contra la nostra salvació, però en el Senyor tenim la nostra total confiança, perquè "si tenim Déu a favor nostre, ¿qui tindrem en contra? Ell que entregà el seu propi Fill per tots nosaltres..., ¿com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?"; o sia, la salvació en Jesús Salvador (segona lectura). La transfiguració de Jesús ens manifesta qui és Ell ("aquest és el meu Fill, el meu estimat", Déu) i qui és Ell per nosaltres, salvació ("escolteu-lo"), que ens l'oferirà a tots quan ressuscitarà d'entre els morts, Crist mort i ressuscitat, la nostra Salvació, prefigurada en la Transfiguració (evangeli).

¡JESÚS, TRANSFIGUREU-ME PER LA VOSTRA MORT I RESURRECCIÓ!

24 Febrer 2008. N° 8

DÉU ÉS AMB NOSALTRES

La pregunta que els israelites, assedegats, feien a Moisès, en senyal de queixa, "¿El Senyor és amb nosaltres o no hi és?" té una resposta molt senzilla: hi és i hi és sempre, en els moments favorables i en els desfavorables, com ho va estar amb els israelites, malgrat les seves queixes de poca confiança i, fins potser, degut a la seva constant infidelitat al Senyor (primera lectura). Déu és amb nosaltres perquè "Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor", que és el mateix Déu ("Déu és amor", IJn. 4,8); amb el seu amor esdevenim capaços de superar-ho tot (segona lectura). L'amor comprensiu i misericordiós de Jesús és el que va omplir del veritable "amor" a la Samaritana, assedegada, encara que equivocada, d'amor (evangeli).

¡JESÚS, IMPLIU D'AMOR EL MEU COR I TOTA LA MEVA VIDA!

2 Març 2008. N° 9

UNGITS PER L'ESPERIT, PER A SER LLUM I TESTIMONIS DE CRIST

Pel Baptisme som ungits i des d'aquell moment l'Esperit Sant s'apoderà de nosaltres, per a esdevenir fills de Déu i ser els uns pels altres "llum i testimonis de Cris"; com David, que havent estat ungit pel profeta Samuel, "des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David", per a ser servir al poble d'Israel (primera lectura). Crist, ressuscitat d'entre els morts ens "il.lumina", i, en Ell, som "llum", realitat sublim que ens exigeix seguir les recomanacions de Sant Pau: "Viviu com els qui són de la llum" i donant "els fruits de la llum (que) són tota mena de bondat, de justícia i de veritat" (segona lectura). Això ens "obliga" a donar testimoni davant tothom de "la llum de Crist" que hem rebut, tal com el va donar el "cec de naixement", davant els fariseus i de tot el poble present, en recobrar la llum dels seus ulls (evangeli).

¡JESÚS, AJUDEU-ME A SER SEMPRE LLUM I TESTIMONI VOSTRE!

9 Març 2008. N° 10

JESÚS ÉS NOSTRA VIDA

El pecat és la nostra mort, però el Senyor traient-nos del pecat ens ha retornat la vida, l'espiritual, ja ara, per la gràcia i també la corporal, al final dels temps. D'això ja n'és un anunci la paraula del profeta Ezequiel: "obriré els vostres sepulcres" (del pecat i de la mort) i "us infondré el meu esperit i recobrareu la vida" (primera lectura). Això és compleix en Crist, que "està en nosaltres", ja que el mateix Esperit que el va ressuscitar a Ell d'entre els morts també ens donarà a nosaltres la vida (segona lectura). A més, Jesús, ressuscitant a Llatzer, troba l'ocasió per a dir-nos: "Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin (espiritualment o corporalment) viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més", o sia, tindran vida eterna (evangeli).

¡JESÚS, VÓS SOU LA NOSTRA VIDA, ARA I PER SEMPRE, ETERNAMENT!

16 Març 2008. N° 11

CONTRASTOS EN EL CAMI DE SALVACIÓ

Jesús fa camí vers l'acompliment de la Salvació: camí de difamació i d'aclamació, de condemna i de perdó, de reprovació i d'enaltiment, d'odi i d'amor, de solitud i de companyia, de burla i de reconeixement, de dolor i de pau, de traïció i de lleialtat, d'indiferència i de compassió, de mort i de vida, d'humiliació i de glòria... Aquests contrastos queden ben reflectits en les lectures d'aquest diumenge de Rams, des de l' "Hosanna al Fill de David" (evangeli de la Benedicció dels rams), passant per no amagar la cara "davant les ofenses i escopinades (primera lectura de la missa) i "capténir-se com un home qualsevol" (segona lectura) fins a pujar al Calvari i, des de la Creu, "va cridar amb tota la força i expirà" (evangeli). Aquests són els "contrastos" pels que va caminar Jesús per a portar-nos la Salvació i aquests són els "contrastos" que cadascú de nosaltres hem de caminar si volem seguir a Jesús i viure la seva Salvació (perquè Jesús és clar: "qui no pren la seva creu, i segueix darrera meu, no és digne de mi. Qui trobi la seva vida, la perdrà, i qui hagi perdut la seva vida per causa meua, la trobarà" (Mt. 10,38s i 16,24s).

¡JESÚS, DÓNA'M FORCES PER A SEGUIR-TE I TROBAR LA SALVACIÓ!

23 Març 2008. N° 12

JESÚS RESSUSCITAT NUCLI I PUNT DE REFERÈNCIA DE LA NOSTRA FE

Jesús és cor, centre i objectiu de la nostra fe i de com viure-la. "Jesús, el crucificat...ha ressuscitat... d'entre els morts i anirà davant vostre..." (evangeli de la Vigília Pasqual). Jesús ens transcendeix, però, per l'Eucaristia, està en comunió amb nosaltres i n'hem de donar testimoni, com ho va estar amb els apòstols i deixebles "que hem menjar i hem begut amb ell" i en donen testimoni davant tothom (primera lectura). Sense deixar d'estar ben plantats a la terra, "ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra"; perquè la millor manera d'apreciar la terra i tot el que és a la terra és estimant-la des de Jesús ressuscitat i tal com Ell l'ha estimat i l'estima (segona lectura). Que en aquestes celebracions pasquals i sempre es faci realitat el que es diu de Sant Joan, l'evangelista quan entrà al sepulcre: "ho veié i cregué", sense reduir mai la fe a constatacions humanes (evangeli).

¡JESÚS RESSUSCITAT, VIDA NOSTRA, CREC FERMAMENT EN VÓS!

30 Març 2008. N° 13

JESÚS RESSUSCITAT, NOSTRA FE, ESPERANÇA I AMOR

El manament-testament de l'AMOR (CARITAT) que Jesús va deixar als apòstols i, en ells, a tots els qui creurien en Ell, es va prendre molt seriosament, i amb compromís, per la comunitat dels seus seguidors: “Tots els creients vivien units u tenien en comú tots els seus bens;... per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú”; per això, “tot el poble els apreciava” (primera lectura). L'exercici de la “caritat” partia de l'ESPERANÇA certa dipositada en Jesús ressuscitat: “Pel gran amor que ens té (Déu), ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts” (segona lectura). I tot es fonamentava en la FE afermada, ferma i segura, en Jesucrist ressuscitat, tal com ens ho manifesta Sant Tomàs davant la incapacitat humana de poder comprendre segons les nostres possibilitats merament humanes: “Senyor meu i Déu meu!” (evangeli)

¡JESÚS RESSUSCITAT, EN VÓS CREC, ESPERO I ESTIMO!

6 Abril 2008. N° 14

TESTIMONIAR, AMB OBRES I PARAULES, LA RESIRRECCIÓ DE JESÚS

Sant Pere, l'inicialment poruc, per la força de l'Esperit, testimonia a Jesús davant tot el poble: “Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu... Però Déu l'ha ressuscitat” (primera lectura). El mateix Sant Pere, que ens diu: “Penseu que heu estat rescatats....amb una sang preciosa, la de Crist”, ens demana: “Per tant, vetlleu sobre la vostra conducta durant l'estada en aquests món”; o sia, la nostra fe en Crist ressuscitat demana testimoniar-la amb una bona conducta, obres, durant tota la nostra vida (segona lectura). Aquesta capacitat de testimoniar, amb obres i paraules, la nostra fe en Crist ressuscitat ens la dóna la celebració i participació en l'Eucaristia, com els deixebles d'Emaus que, havent compartit amb Jesús la “benedicció i fracció del pa”, “llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem...” i “contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa” (evangeli).

¡JESÚS, QUE PER L'EUCARISTIA US RECONEGUEM I TESTIMONIEM!

13 Abril 2008. N° 15

JESÚS BON PASTOR, PORTA DE SALVACIÓ

Jesús, el nostre Bon Pastor, és a qui “Déu ha constituït Senyor i Messies”, o sia, el Salvador promès. A això hi correspon ens “convertim” i ens “apartem del mal” (primera lectura). A nosaltres, ovelles d'aquest Bon Pastor, Salvador, ens correspon seguir “les seves petjades”, assumint la creu que ens toca per a poder arribar a la seva glòria, aquesta és la nostra vocació (segona lectura). Hem de tenir clar que per a aconseguir la Salvació no tenim ningú més que Jesús, Ell és la “porta”, la única porta que ens hi dóna entrada, el Bon Pastor a qui hem de “reconèixer”, per a ser reconeguts (evangeli).

¡JESÚS, BON PASTOR, VÓS SOU EL MEU ÚNIC SALVADOR!

20 Abril 2008. N° 16

PROCLAMAR A JESÚS “CAMÍ, VERITAT I VIDA”

Els Apòstols o els Diaques, que institueixen, tenen com a missió primera que, “plens de l’Esperit Sant” i a través de la seva proclamació i el testimoni de les seves obres d’amor caritatiu, la paraula salvadora de Déu arriba a tothom, a fi que “el nombre de creients” en Jesús, creixi (primera lectura). Ell, pel Baptisme, ens ha constituït “un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu”, per a que el proclamem, arreu i a tothom (segona lectura). Jesús, per a proclamar-lo, cal que sigui, abans que tot i per a cada un de nosaltres, el nostre “camí”, la nostra “veritat” i la nostra “vida”, a fi de, a través nostre, ho sigui igualment per a tots els altres, a través de les nostres obres, de les nostres paraules, de la nostra vida i del nostre testimoni (evangeli).

¡JESÚS, SIGUEU PER A TOTHOM “CAMÍ, VERITAT I VIDA”!

27 Abril 2008. N° 17

EL MANAMENT DE L’AMOR INCLOU TOTS ELS ALTRES MANAMENTS

L’amor és la font, principi i causa de tot bé i de tot obrar bé. Per això necessitem, nosaltres pecadors, la força de l’Esperit Sant, que inicialment rebérem en el Baptisme i que habita en nosaltres i és la força que ens exigeix i ens mou a estimar a Jesús i als germans (primera lectura). L’amor és el que ens dóna la capacitat, en tota circumstància, favorable o desfavorable, personal o col·lectiva, a estar “sempre a punt per a donar raó de l’esperança” que tenim dipositada en Jesús Salvador (segona lectura). L’amor, i sols l’amor, és el que ens farà, i farà, guardar i complir tots els altres manaments, els que Déu ens ha donat o ens dóna l’Església, com també els que ens donen les autoritats civils, mentre estiguin conformes als veritables principis i valors humans (evangeli). Que l’amor de nostre “Rei Crucificat” ens doni força per a complir la voluntat de Déu.

¡REI CRUCIFICAT, VOSTRA MORT ÉS VIDA, D’AMOR I D’ESPERANÇA!

4 Maig 2008. N° 18

JESÚS, PUNT DE REFERÈNCIA PER A NOSALTRES I PER A TOTHOM

Jesús, el que ha “baixat” del cel és qui, havent acomplert l’obra salvadora, “puja” al cel, l’Ascensió (primera lectura), perquè “el qui va baixar és el mateix que després ha pujat més amunt de tots els cels, per a dur a plenitud totes les coses” (Ef 4,10), o sia, Ell és a qui Déu Pare “tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l’ha fet cap de tot i l’ha donat a l’església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud”. Per això cal conèixer “de veritat qui és ell” i, de la mateixa manera, conèixer bé, nosaltres, en Ell, “a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l’heretat que ell us dóna entre els sants” (segona lectura). Aquesta esperança o riqueses de glòria són ofertes a tots els homes; per tant, també hem de tenir clar que a través nostre ha d’arribar aquesta oferta a tots els nostres germans, els homes i dones de tot el món i, consegüentment, proclamar-ho i testimoniar-ho a tothom (evangeli).

¡JESÚS, SIGUEU EL PUNT DE REFERÈNCIA, PER A MI I PER A TOTHOM!

11 Maig 2008. N° 19

L'ESPERIT SANT, FORÇA PER A VIURE I OBRAR CRISTIANAMENT

Jesús, en el temps immediat a la seva ascensió al cel, insisteix en la vinguda de l'Esperit Sant, que Ell ens enviarà, per a poder viure i proclamar la fe, tal com Ell ens demana. Encara que sense l'espectacularitat amb que l'Esperit Sant va davallar sobre els apòstols, nosaltres l'hem rebut igualment quan se'ns dóna en els sagraments i en la seva constant habitació en els nostres cors (primeta lectura). La fe, però, ha de ser viscuda personalment i en comunió amb tots els creients en Jesús. Els dons que l'Esperit Sant vessa sobre cada un han d'estar al servei de tots, "en bé de tots" (segona lectura). El viure cristià comporta necessàriament proclamar la salvació a tots els nostres germans, els homes i dones de a prop i d'arreu, tal com ho va dir als apòstols i, en ells, ens ho diu a nosaltres: "Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres" (evangeli).

¡JESÚS, FEU-NOS CONFIATS I DÒCILS A L'ACCIÓ DE L'ESPERIT SANT!

18 Maig 2008. N° 20

JESÚS, MANIFESTACIÓ I MODEL DE L'AMOR Ú I TRI

Jesús és la manifestació de l'amor de Déu, Ú i Tri, del "Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor" (primera lectura). Aquest amor de Déu manifestat en Jesús, que per nosaltres mort i ressuscita, ens perdona i ens fa fills de Déu, germans seus. En aquest amor, del que tots i cada un en som beneficiaris, ens hem d'emmirallar per a complir el seu manament-testament d'estimar-nos els als altres tal com Ell ens ha estimat, a fi d'aconseguir viure tots junts "en pau i ben avinguts" (segona lectura). Això farà possible de que "no es perdi ningú dels qui creuen en ell", "tinguin vida eterna" i, veient-nos, tothom trobi en nosaltres el mateix amor i salvació de Jesús (evangeli).

¡JESÚS, AMOR QUE SALVA, QUE TOTS CREGUEM EN VOSTRE AMOR!

25 Maig 2008. N° 21

COMUNIÓ AMB EL COS I LA SANG DE JESÚS MORT I RESSUSCITAT

El camí de Jesús Salvador és el nostre camí de Salvació: camí de mort i de vida, el camí de Jesús mort i ressuscitat. Per a fer-lo ens cal la comunió amb Crist "pa de vida" (comunió eucarística). Un signe d'aquest camí és el camí del poble d'Israel vers la terra promesa: Déu permeté que "passés fam", però, alhora, "l'alimentà amb el manà" (primera lectura). Tots i cada un de nosaltres, alimentats per un mateix "pa", "comunió amb el cos de Crist", "formem un sol cos", esdevenint el Poble de Déu fent camí junts vers la Salvació, iniciada, ja ara, en la comunitat terrenal (l'Església) i que, després i en plenitud, viurem per sempre, eternament, en la comunitat celestial (segona lectura). "Menjant la carn de Crist i bevent la sang de Crist" ens unim, "comunió", amb Jesús mort i ressuscitat, i, en Ell, degudament purificats i vivificats, caminem vers la "vida plena, eterna i gloriosa" de Jesús, tal com ens ho diu: "viuran per sempre" (evangeli).

¡JESÚS, QUE LA COMUNIÓ AMB VÓS SIGUI PER SEMPRE NOSTRA VIDA!

1 Juny 2008. N° 22

JESÚS, LA SUPREMA LLEI DE SALVACIÓ

El Senyor ens a donat la llibertat i la respecta, però tenint en compte que ens l'hem malmesa pel pecat, ens ha donat una Llei per a que sapiguem escollir encertadament el que ens és millor (la "benedicció"). Per això la Llei, no la podem complir amb mera visió jurídica, sinó amb amor: "Guardeu les meves paraules en el vostre cor i al fons de vosaltres mateixos" (primera lectura). El compliment de la Llei del Senyor és sols un mitjà per a rebre i viure el do gratuït de la fe en Jesucrist; aquest el que ens "fa justos", o sia, el que ens dóna la "benedicció", salvació (segona lectura). Jesús ens ho especifica encara més: sols entraran en el Regne del cel "els qui compleixin la voluntat del meu Pare del cel". Jesús ens dóna exemple en el compliment de la "voluntat de Déu Pare", seguim-lo; aquesta és la suprema llei, la única Llei de Salvació (evangeli).

¡JESÚS, AMB VÓS VULL COMPLIR SEMPRE LA VOLUNTAT DE DÉU!

8 Juny 2008. N° 23

LA FE AUTÈNTICA FONT D'ESPERANÇA CERTA I D'AMOR VER

El Senyor vol el nostre cor sincer, sense cap mena ni d'engany ni de dubtes ni de mer formulisme, tal com ens l'ha omplert per l'Esperit Sant. Així és com hem de creure, esperar i estimar. La fe autèntica farà que ens esforcem "per conèixer el Senyor" i aquest coneixement, fruit exclusivament del do de Déu, i no pas de les nostres capacitats humanes, ens farà entendre bé això que ens diu el Senyor i a obrar en conseqüència: "El que jo vull és amor, i no ofrena de víctimes, coneixement del Senyor, i no holocaustos" (primera lectura). D'aquesta fe ens en dóna bon exemple Abraham, que, davant la seva incapacitat, "la seva fe no s'afeblí", sinó que "la seva fe encara es feu més forta, i donà glòria a Déu, convençut que és prou poderós per a complir allò que ha promès" (segona lectura). Jesús, davant la hipocresia dels fariseus, rebla el que ja el Senyor ens havia dit a través del profeta Osees: "El que jo vull és amor, i no ofrena de víctimes" (evangeli).

¡JESÚS, QUE UNA FE VERA EM DONI ESPERANÇA I AMOR VERITABLES!

15 Juny 2008. N° 24

LA PERTANENÇA A JESÚS ÉS EXIGÈNCIA PER A TESTIMONIAR-LO

A través de Moisès el Senyor ens diu: "Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada" (primera lectura). Malgrat la nostra condició de pecadors, el Senyor, en Jesucrist, ha volgut complir la promesa feta: "gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriar-nos en Déu", o sia, de ser "reialme sacerdotal i nació sagrada", comunió amb Ell (segona lectura). Degut a aquesta existència de comunió amb Déu, per Jesucrist som cridats, com els apòstols, a anunciar-lo i a testimoniar-lo a través del bé, que, pel poder del seu amor, hem de fer a tothom, en especial als més necessitats, els nostres germans de a prop, de lluny i d'arreu (evangeli).

¡JESÚS, FEU QUE SIGUEM SEMPRE FACTORS DE BÉ PER A TOTHOM!

22 Juny 2008. N° 25

LA POR NO ÉS CRISTIANA

Son moltes circumstàncies i els moments en que, per les nostres limitacions, davant els homes, o pels nostres pecats, davant Déu, sentim por. Però el Senyor, el Déu compassiu i benigne, està sempre al costat nostre amb la seva gràcia, misericordiosa i bondadosa: “el Senyor em fa costat com un guerrer invencible” (primera lectura). L’apòstol Pau ens diu clarament, i per pròpia experiència, que “el do no té comparació amb la caiguda” (segona lectura). Jesús, si el reconeixem tal com és: la manifestació de l’amor de Déu Pare, ens diu d’una manera ben clara: “No tingueu por...”, el que ens permet fer aquesta glossa a les seves paraules que segueixen: a tothom que em reconegui davant els homes que sóc amor, també el reconeixeré davant el meu Pare del cel, per a que mai li manqui la confiança en el perdó i la força de l’amor totpoderós (evangeli).

¡JESÚS, VOSTRE AMOR EM DÓNA CONFIANÇA I FORÇA!

29 Juny 2008. N° 26

PERE I PAU FONAMENT DE COMUNIÓ EN LA FE I EN L’AMOR

Jesús, manifestació de l’amor salvador de Déu, fa de Pere “capdavanter en la confessió de la fe” i de Pau “el que la poà a plena llum” i enviant-los, a Pere a “la resta d’Israel i, a Pau, a “evangelitzà els altres pobles”, construeix “l’única família de Crist” (prefaci), que és l’Església, sacrament de comunió i de salvació en una mateixa fe i en un mateix amor. Ells, Pere i Pau ens donen el que tenen, la salvació de Jesús, i nosaltres els hi agraïm col.laborant a la seva missió amb la pregaria (primeres lectures de la vigília i de la festa). És Jesús qui els ha escollit per a portar a terme aquesta missió salvadora i és Jesús qui els ha coronat de glòria (segones lectures de la vigília i de la festa). Aquesta salvació, que ells ens anuncien i ens porten, l’aconseguiem fent nostra la seva professió de fe i d’amor en Jesús (evangelis de la vigília i de la festa), fent fruitar, per intercessió d’aquests sants, la gràcia del baptisme i, amb el seu exemple, seguint fidelment a Jesús amb la creu (síntesi de les lectures del diumenge tretzè del temps ordinari, del cicle A).

¡JESÚS, AMB LA FE I L’AMOR DE PERE I PAU, US SEGUIRÉ SEMPRE!

6 Juliol 2008. N° 27

SOLS LA SENZILLESA I LA HUMILITAT ENS DONEN A CONÈIXER JESÚS

El profeta Zacaries vaticina a Jesús com “el rei, bo i salvador, que fa la seva entrada muntat humilment en un ase, que adreçarà a tots els pobles paraules de pau” (primera lectura). Humanament no entenem aquets contrastos de rei i humilment muntat en un ase (Jesús, el Fill de David, el Messies, muntat en una somera, “hosanna”), sols ho podem entendre “segons les mires de l’esperit”, l’Esperit de Crist, l’Esperit de Déu, l’Esperit Sant que “habita en nosaltres” (segona lectura). I Jesús, a qui “el Pare ho ha posat tot a les seves mans”, sols pot ser conegut i reconegut per aquells, senzills i humils, als que els hi ha estat revelat pel seu Esperit, l’Esperit Sant (evangeli).

¡JESÚS, DONEU-ME EL VOSTRE ESPERIT PER A CONÈIXER-VOS!

ACOLLIR LA PARAULA DE DÉU AMB LA MENT I EL COR BEN OBERTS

El Senyor, a través del profeta Isaïes, amb la comparança de la pluja i la neu que fecunden la terra i, ben saonada, dóna fruit, ens anima a nosaltres a ser terra, que, acollint la Paraula de Déu amb la ment i el cor ben oberts, doni molt de fruit (primera lectura). “Tot l’univers creat està atent, esperant que es reveli d’una vegada la glorificació dels fills de Déu”, que està en la Paraula de Déu acollida en nosaltres i testimoniada a tothom, amb les nostres obres i paraules (segona lectura). Jesús, en la paràbola del “sembrador” ens invita a acollir “la llavor” (de la seva Paraula), essent “terra bona” (ment i cor oberts a Ella), “que vol dir aquells que han sentit la predicació del Regne i l’han entesa (més que intel.lectual, vivencial ment), “i per això dóna fruit: cent, o seixanta, o trenta” (segons els dons que el Senyor atorga a cadascú) (evangeli).

¡JESÚS, QUE VOSTRA PARAULA TINGUI ESTADA EN MI I EN TOTHOM!

20 Juliol 2008. N° 29

DÉU ÉS AMOR OMNIPOTENT CREANT, PERDONANT I SANTIFICANT

El Senyor ho pot tot: força omnipotent per a crear tota criatura del no res, consideració per a perdonar els pecadors i amor per a santificar a tothom que en ell confia. El resum ens el dóna el llibre de la Saviesa: “heu omplert d’esperança els vostres fills (creació), en veure que doneu l’ocasió de penedir-se dels pecats (perdó i santificació)” (primera lectura). Això es manifesta en “el deler (acció) de l’Esperit (Esperit Sant); ell intercedeix a favor del seu poble sant tal com Déu ho vol” (segona lectura). Jesús, a través d’unes paràboles ens ho dóna a entendre: perdó, esperant la conversió de nosaltres pecadors; creació, donant-nos vida i fent-nos-la créixer; santificació, “fermentant-nos” en el seu amor de comunió, ara i per tota l’eternitat (evangeli).

¡JESÚS, MON CREADOR, PERDÓ I SANTE DAT, EN VÓS CONFIO!

27 Juliol 2008. N° 30

EL DO DEL DISCERNIMENT

En l’àmbit cristià el “discerniment” és la capacitat de descobrir quin és el judici evangèlic (religiós i moral) pel que fa a les accions, als impulsos afectius, desitjos i intencions. El procés de discerniment permet al creient de mantenir-se fidel al pla de Déu, malgrat l’ambigüitat i complexitat de la psicologia personal, del context comunitari, social, polític i eclesial. Això és el demana Salomó per a poder governar i el Senyor li garanteix concedir-li (primera lectura). Això és el que necessitem si, de debò, volem ser conseqüents al que hem estat destinats per Déu: “a ser imatges vives del seu Fill (Jesús)” (segona lectura). Jesús, a través de paràboles, ens manifesta com hem de saber descobrir i què hem de fer per a trobar, com a cristians i, també, com a humans, el “tesor amagat” i les “perles fines”, símbols del “Regne del cel” o del bé (evangeli).

JESÚS, DONEU-ME CAPACITAT DE DISCERNIEMENT PER A FER EL BÉ!

EL PA EUCARÍSTIC ENFORTEIG L'ESPERIT

El profeta Isaïes, en visió profètica, ens anunciava el “pa” que veritablement satisfà, que no és altre que el Pa Eucarístic que Crist ens dóna, i se'ns dóna en ell: “veniu a mi, i us saciareu de vida” (primera lectura). El Eucarístic és el que ens fa forts, i invencibles, davant de tot i de tothom, tal ens va a dir Sant Pau: “Qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist?... Estic segur que...res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima” (segona lectura). La multiplicació dels pans i peixos, anunci de la institució de l'Eucaristia, així ens ho manifesta. Jesús ens convoca a compartir, en una mateixa “taula”, el “pa eucarístic”, que ens “satisfà” individualment i ens posa en comunió amb Ell i, en Ell, amb tots els nostres germans (evangeli).

¡JESÚS, PA DE VIDA, ENFORTIU-NOS EN LA FE I EN LA SEVA VIVÈNCIA!

10 Agost 2008. N° 32

LA PRESÈNCIA DE DÉU ES TROBA EN LA PREGÀRIA I EN EL SERVEI

Déu es fa present en “el so d'una aire suau”; és a dir, amorós i benigne, tal com se li va fer present al profeta Elies (primera lectura). Aquesta és la presència de Jesús al venir al món per a salvar-nos, aquesta ha de ser l'actitud dels veritables seguidors de Jesús, com Sant Pau: “tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans” (segona lectura). Jesús, la manifestació de l'amor de Déu, se'ns va fer present “bondadós i benigne”, fruit de la seva pregària, “després d'acomiar-se de tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar”, i del seu servei, “no tingueu por, que sóc jo” i “el vent amainà” (evangeli). Que Maria, Mare de Jesús i nostra, la festa que celebrarem divendres vinent, faci que Déu sigui sempre present en nosaltres i, a través nostre, en els nostres germans.

¡SENYOR, FEU-VOS PRESENT A TOTS EN LA PREGÀRIA I EN EL SERVEI!

17 Agost 2008. N° 33

JESÚS ÉS EL SALVADOR DE TOTS I DE TOTHOM, SENSE EXCLUSIÓ

El profeta Isaïes ja anuncia la salvació universal, que ens ha de venir per i en Jesús: a tots recomana “compliu els vostres manaments, obreu el bé...” i, si ho fan així, garanteix que “els deixaré entrar a la muntanya sagrada...”, la salvació (primera lectura). Sant Pau proclama la salvació a tots, als pagans i, també, als jueus, perquè “Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots” (segona lectura). Jesús compleix la paraula del profeta Isaïes i de Sant Pau quan guareix la filla d'una cananea (pagana) i enaltint, al mateix temps la seva fe. “Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols. I a l'instant es posà bona la seva filla” (evangeli).

¡JESÚS, VÓS EL NOSTRE SALVADOR, EL DE TOTS, SENSE EXCLUSIÓ!

JESÚS DÓNA A PERE LES CLAUS DE LA SALVACIÓ

Les “claus” han tingut sempre un signe de poder. Aquí hem d’entendre poder, no pas el de domini, sinó el de servei. Aquest és el poder que el Senyor treu a Sobnà, perquè sols cercava el seu profit, i el confereix Eljaquim, que “serà un pare per als habitants de Jerusalem” (primera lectura). El poder absolut sols pertany a Déu, ja que “tot ve d’ell, passa per ell i s’encamina a ell”, i “Déu és amor”, que per amor es fa Creador, Redemptor, Santificador, qui ofereix el perdó al pecador i fa de l’home fill seu (segona lectura). Aquest el poder-ministeri que Jesús confia a Pere, i al seu successor el Papa, per això el Papa signa dient “el servent dels servents de Déu” i aquest ministeri està en ordre a la salvació de tots els homes i pobles del món, i de tot temps (evangeli).

¡JESÚS, CONFIO EN EL MINISTERI DE PERE!

SEGUIR A JESÚS ÉS ACCEPTAR LA CREU

Deixar-se seduir per Déu, essent-ne el seu portaveu de salvació, és acceptar ésser “motiu d’escarnis i de burles”, creu, com el profeta Jeremies (primera lectura). Sant Pau ens ho ratifica: “us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable”, reconeixent i fent reconèixer “allò que és bo, agradable a Déu i perfecte” (segona lectura), tal com Jesús va fer i ens va considerar: “Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m’acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi la retrobarà” (evangeli). Realitat tan ben expressada en l’himne del nostre Sant Crist, que cantem gran amb joia i esperança, dient

¡REI CRUCIFICAT, VOSTRA MORT ÉS VIDA!

ESTIMAR EL PRÒXIM ÉS TESTIMONIAR-LI I PROCLAMAR-LI JESÚS

Una manera d’estimar els germans, pecadors com nosaltres, és advertir-los del pecat, a fi que puguin trobar en Jesús la salvació que nosaltres hi hem trobat (primera lectura). Aquest és el manament (la Llei) que ens ha donat Jesús i que San Pau ens diu clarament que “l’únic deute vostre ha de ser el de estimar-vos els uns als altres” i que “estimar és tota la Llei” (segona lectura). Jesús ens mana que “si el teu germà peca, ves a trobar-lo i parleu-ne... Si te’n fa cas, t’hauràs guanyat el germà” i que, units ja tots dos, “us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s’avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on hi ha dos o tres units en el meu nom (amor), jo sóc enmig d’ells”(evangeli). Maria, Mare de Jesús i Mare nostra, la festa que demà celebrem, ens dóna testimoni del seu amor donant-nos el seu Fill, Germà nostre.

¡JESÚS, FEU QUE, COM MARIA, L’AMOR ENTRE NOSALTRES SIGUI TESTIMONI DEL VOSTRE AMOR!

14 Setembre 2008. N° 37

PERDONAR, PER A SER PERDONATS

Tots som pecadors i tots, per tant, necessitem el perdó. El Senyor posa com a condició, per a perdonar-nos, que nosaltres perdonem als nostres germans: “Perdona als altres el mal que t’han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el necessitis” (primera lectura). La pertinença constant al Senyor, “mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor”, ens obliga a actuar com el Senyor, sempre disposat al perdó, inclús als mateixos enemics i botxins. Així ho han fet els sants i aquesta és la condició indispensable que l’Església posa per a declarar “màrtir” als que han estat torturats, fins a la mort, per la fe (segona lectura). Jesús així ens ho diu ben clarament, advertint-nos que el perdó l’hem de donar “sempre”: “no et dic set vegades, sinó setanta vegades set”, o sia, sempre, sense límit i que el Pare ens perdonà si nosaltres perdonem (evangeli).

¡JESÚS, PERDONEU-NOS, AIXÍ COM NOSALTRES PERDONEM!

21 Setembre 2008. N° 38

PERDONAR I, A MÉS, FER EL BÉ, A TOTHOM

Diumenge passat se’ns demanava perdonar, en aquest se’ns hi afegeix una nova condició: fer el bé, a tothom, sense exclusions ni excepcions, encara que això no sigui la nostra manera de pensar i d’entendre la justícia (primera lectura). Els pensaments del Senyor, que són sempre de justícia i, ensems, d’amor, sols els podrem entendre, acceptar i actuar, si nosaltres, com Sant Pau, podem dir: “per a mi viure és Crist” (segona lectura). Jesús ens ha donat exemple d’obrar amb justícia i, ensems, amb amor, a través dels treballadors enviats a la vinya (evangeli). A tots: “Pau i bé”, justícia i amor.

¡JESÚS, QUE SÀPIGA COMPAGINAR SEMPRE JUSTÍCIA I AMOR!

28 Setembre 2008. N° 39

RECONÈIXER EL MAL FET I NO APARENTAR EL BÉ QUE NO ES FARÀ

Reconèixer el pecat i convertir-se és el camí de salvació: “només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort” (primera lectura). El sentiments de Jesús Salvador són que tot pecador que es converteixi trobi la salvació; sentiments que hem de fer nostres. Jesús sempre està a punt per a perdonar, però sempre demana la conversió, perquè és la única manera de trobar la salvació i viure, ara o eternament, en la salvació, que vol dir viure en la vida de Déu (fills de Déu) i en la seva glòria (hereus en Jesucrist); per això cal seguir la recomanació de Sant Pau: “Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist (segona lectura). Jesús demana total sinceritat i fidelitat en el penediment i en la conversió, altrament cauríem en la hipocresia, tant constantment condemnada per Jesús (evangeli). Siguem sincers i fidels!

¡JESÚS, AMB VOSTRE AJUT, VULL SER-VOS SEMPRE SINCER I FIDEL!

FIDELITAT AL SENYOR

A la Sagrada Escripura empra moltes vegades llenguatge simbòlic. És el que fa Isaïes quan, en nom del Senyor, s'adreça al poble d'Israel, el seu estimat, que no és fidel al seu amor; el Senyor esperava que la "vinya", símbol del seu poble, donaria fruits saborosos, "bon raïm", però el que li dona són "raïms agres". El Senyor esperava d'Israel "justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits" (primera lectura). Per a ser fidels al Senyor, seguint el que Ell transmet per mitjà dels seus profetes i apòstols, cal confiar en l'ajuda del Senyor, d'ací que Sant Pau ens recomani: "Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres" (segona lectura). Jesús ens adverteix que, si no li som fidels, "el Regne de Déu (la vinya) us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar", als pobles pagans, dels que procedim (evangeli).

¡JESÚS, FEU-ME LA GRÀCIA DE SER-VOS SEMPRE FIDEL!

12 Octubre 2008. N° 41

L'EUCARISTIA SAGRAMENT DE SALVACIÓ PER A TOTS ELS HOMES

Isaïes, en visió profètica, ens anuncia que el Senyor "prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis" i, a més, "Farà desaparèixer... el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort" (primera lectura). Aquest anunci prefigura el que Jesús ens aconseguirà per a tots nosaltres, pecadors, amb la seva mort i resurrecció i que es perpetuarà fins a la fi dels segles a través del Convit de l'Eucaristia. És per això que ens veiem "amb cor per a tot", ja que "Déu satisfarà les vostres (nostres) necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist" (segona lectura). Jesús, en la paràbola del "casament del fill d'un rei, convidant al convit de noses" (Eucaristia), ens diu com hem de ser fidels a la seva invitació i com hi hem d'anar degudament preparats per a participar-hi (evangeli).

¡JESÚS, FEU QUE SEMPRE EM PREPARI I CELEBRI BÉ L'EUCARISTIA!

19 Octubre 2008. N° 42

RECONÈIXER QUI ÉS DÉU I CONFORMAR-HI LA NOSTRA VIDA

"Jo sóc el Senyor (de tot i de tothom), no n'hi d'altre", aquest és Déu, que ens ha "elegit" per a la vida, creació, i per a participar de la seva pròpia vida, santificació (primera lectura). Això exigeix, a més de tenir-ne consciència, comportar-nos segons aquesta elecció totalment gratuïta, com ho feren els cristians de Tessalònica, tal com Sant Pau ho reconeix i diu: "No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats" (segona lectura). Aquest és el reconeixement i el comportament que demana Jesús, tal pel que fa a Déu, com pel que fa a aquells que estant constituïts en autoritat per a governar el món (evangeli).

¡JESÚS, ELEGIT PER A CONFIGURAR-ME A VÓS, FEU-ME CONSEQÜENT!

L'AMOR A DÉU COMPORTA, ENSEMS, AMOR AL PROISME

El precepte de l'amor, ja a l'Antic Testament, es referia primerament a Déu i, en segon lloc, però "semblantment, als germans, sobretot als més necessitats, com poden ser els immigrants, les viudes i els orfes... (primera lectura). Complir aquest precepte se'ns farà possible "acollint la paraula de Déu" i, "plens de goig de l'Esperit Sant", convertint-nos-hi, o sia, fent-ne experiència concreta i pràctica en la nostra manera d'obrar (segona lectura). Jesús ens diu, després de proclamar els dos manaments principals d'estimar Déu i els germans (proïsme): "Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes venen d'aquests dos" (evangeli). L'amor, font de tot de tot bé i de tot bon obrar

¡JESÚS, FEU QUE SIGUI AMOR EN VOSTRE AMOR!

2 Novembre 2008. N° 44

EL MINISTERI ÉS SERVEI, NO PODER

El profeta Malaquies adverteix als "sacerdots", en nom del "Senyor de l'univers", que si no fan cas del Senyor ni actuen tal com Ell vol "us trauré el poder de beneir" (primera lectura). Aquesta actitud reprobable està ben en contraposició amb la de Sant Pau, que és la el Senyor espera d'aquells a qui ha confiat un ministeri en favor dels germans: "no solament us volíem fer participar de la Bona Nova, sinó que hauríem donar fins i tot les nostres vides" (segona lectura). Jesús recrimina durament "Els mestres de la Llei i els fariseus" perquè preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure'ls amb el dit"; no obstant, això no és una excusa per a deixar d'acollir la Paraula de Déu que prediquen: "compliu i observeu tot el que us manen, però no feu com ells, perquè diuen i no fan" (evangeli). Ministeri és servir, no servir-se!.

¡JESÚS, COM VÓS, VULL SERVIR ELS GERMANS, NO SERVIR-ME'N!

9 Novembre 2008. N° 45

VETLLAR, PER A RECONÈIXER EL PAS DE JESÚS, LA VERA SAVIESA

El Llibre Sagrat ens recomana vetlla per a trobar "la saviesa (que) és resplendent i no s'apaga mai", perquè "la troben tots els qui la cerquen". La "saviesa" aquí no es refereix a un conjunt doctrinal, sinó a Déu, i, en perspectiva profètica, a Jesús, la Saviesa del Pare feta Carn (primera lectura). Si aquí, a la terra, ens identifiquem i vivim en i com Jesús, la vera Saviesa, amb Jesús, també "creiem que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell" (segona lectura). Cal vetllar, i estar en vetlla constantment, per a poder estar sempre a punt per a rebre "l'espòs", a Jesús, la vera Saviesa, i amb Ell entrar a la seva festa, que és compartir el seu coneixement, el seu amor i la seva glòria (evangeli).

¡JESÚS, SAVIESA VERA, OMPLIU-ME DE VÓS, LA MENT I EL COR!

16 Novembre 2008. N° 46

PORTAR A TERME EL DESIGNI DE DÉU

Cadascú de nosaltres és fruit de Déu Creador i Santificador, que té un disseny sobre cada un i, amb la seva ajuda, que mai falta, vol la nostra col.laboració per a portar-lo a terme. El llibre dels Proverbis posa en relleu la dona que, posant en pràctica tots els dons que Déu li ha donat, i que, amb l'ajuda de la seva gràcia, inclús ha fet créixer (primera lectura). Portar a terme amb fidelitat el disseny de Déu, ací a la terra, és la millor manera de preparar-se per a quan "arribarà el Dia del Senyor" (segona lectura). Jesús, a través de la "paràbola de l'administrador" ens fa entendre la manera que hem de comportar-nos per a portar a terme cadascú de nosaltres els "bens" que Ell ens ha confiat, per a viure'ls a la terra i fer-los fructificar per a la glòria del cel (evangeli).

¡JESÚS, QUE FRUNTIFIQUIN EN MI ELS DONES QUE M'HEU CONFAT!

23 Novembre 2008. N° 47

CRIST REI ÉS EL BON PASTOR QUE VOL LES OVELLES AL SEU REGNE

El profeta Ezequiel ens presenta al Senyor Déu com el "pastor", servidor, que "compta" (coneix) les ovelles, que diu: "Jo mateix faré pasturar les meves ovelles (ací a la terra), i jo mateix les duré a reposar (benaurança eterna)", amb una cura especial per a l'allunyada, a la malalta... (primera lectura). Aquest Déu, Rei i Bon Pastor, és Jesús, el que ha donat la vida per les seves ovelles, però que, ressuscitat d'entre els morts, "posarà el Regne en mans de Déu, el Pare" i, d'aquesta manera, "Déu serà tot en tots", en el Regne Etern (segona lectura). Entrar en aquest Regne universal i etern ("Regne de veritat i de vida, Regne de santedat i de gràcia, Regne de justícia, d'amor i de pau") exigeix estimar els germans, els homes de tot el món, com Ell els estima tots (evangeli).

¡JESÚS, REI BON PASTOR, FEU QUE, OVELLA VOSTRA, REGNI AMB VÓS!

30 Novembre 2008. N° 48

VETLLAR, PER A BENEFICIAR-SE DEL PAS DE JESÚS SALVADOR

El Senyor, en crear-nos a imatge i semblança seva, ens ha atorgat el do de la llibertat, per a que lliurement acollíssim i visquéssim l'existència que Ell ens ha donat gratuïtament. Nosaltres, pecadors, no hi hem sabut respondre i ara li demanem, ben confiadament, que vingui a nosaltres, perquè "enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare" (primera lectura). Per això, vivim "esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor", perquè "Déu és fidel, i es ell qui us (ens) ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist" (segona lectura). Jesús Salvador sempre es fa present; el que cal és vetllar el seu pas continuat, per a seguir-lo, ací a la terra, i compartir amb Ell l'eternitat, al cel (evangeli). Vetllar, no pas amb por, sinó amb confiança i segurs del seu amor.

¡JESÚS, JO, PECADOR, CONFIO QUE EL VOSTRE PAS EM SALVARÀ!

7 Desembre 2008. N° 49

MARIA, MISSATGERA DE LA BONA NOVA, DE JESÚS SALVADOR

Demà celebrarem la festa de la Immaculada Concepció, prerrogativa que la farà digna d'esdevenir la Mare del Salvador, des de segles tan esperat, Jesús (primera lectura). Amb Jesús “esperem un cel nou i una terra nova”, ja realitzat anticipadament en Maria i anunciat, en penyora, a nosaltres, però amb la condició que procurem que “ell us (ens) trobi en pau, immaculats i irrepressibles” (segona lectura). Maria ens porta Aquell de qui Sant Joan Baptista, després de demanar-nos la conversió, ens revela: “Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant” (evangeli). Benaurada sou Maria en el Misteri de vostra Concepció Immaculada!.

¡MARIA, FEU QUE ENS PREPAREM A REBRE JESÚS, COM VÓS!

14 Desembre 2008. N° 50

JESÚS, LA JOIA DEL NOSTRE VIURE

Som pecadors, i del pecat, propi o d'altri, sorgeixen tots els mals. Jesús ens ve a salvar, sigui traient-nos de les conseqüències del pecat o donant-nos forces per a superar-les. D'ací que exclamem, plens d'esperança: “Aclamo el Senyor ple de goig”, perquè ens ha enviat missatgers “a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor” (primera lectura). Això ens farà entendre i tindre sempre present el que ens diu l'Apòstol: “viviú sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió” (segona lectura). El Salvador que ve, la nostra esperança i el nostre goig, ja el tenim “entre vosaltres”; a nosaltres ens correspon “aplanar-li el camí”, o sia, convertir-nos, guardar irrepressible el nostre esperit i ésser sants (evangeli).

¡JESÚS, VÓS SOU LA NOSTRA ESPERANÇA I EL NOSTRE GOIG!

21 Desembre 2008. N° 51

ESCLAUS PER A SER LLIURES, COMPLINT LA PARAULA DEL SENYOR

Maria ens garanteix el compliment de les promeses fetes pel Senyor a David: “El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre”, d'ell ens vindrà el Messies, Jesús, el Fill de David (primera lectura). Així ens ho confirma Sant Pau. “Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, ... d'acord amb els escrits profètics” (segona lectura). Davant aquesta Bona Nova, revelació del Misteri de Jesús, Salvador de “tots els pobles”, ens cal, per sobre de tot, ser “obedients a la fe”, amb la mateixa actitud amb que Maria va respondre a l'Arcangel Missatger de Déu: “Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves Paraules”, la Bona Nova de Jesús Salvador, essent-li totalment fidels (evangeli).

**¡JESÚS, QUE ES REALITZI EN MI LA TEVA PARAULA DE SALVACIÓ!
BON NADAL A TOTHOM! PLE DE LA GRÀCIA DE JESÚS!**

LA FAMÍLIA FONT DE VIDA HUMANA I DE VIDA CRISTIANA

El disseny providencial de Déu Creador és el donar-nos la vida i el de fer-la créixer a través de la “família”, esdevenint, així mateix, la família l’àmbit on aprenem a viure i a practicar la nostra vida essencialment comunitària, en la seva doble dimensió humana i cristiana. La família, podríem dir, és el millor bressol i l’escola superior de la nostra vida, sigui la personal, sigui la comunitària o social, sigui la temporal, sigui la de fe. El gran “poble de Déu” sorgeix d’una família i d’una família de fe, d’Abraham, de Sara i d’Isaac (primera lectura). Aquesta família és per a nosaltres un exemple de fe, vàlida tant per la nostra dimensió humana com cristiana (segona lectura). Josep, Maria i Jesús en són el nostre millor exemple en la doble dimensió esmentada (evangeli).

¡JESÚS, MARIA I JOSEP, FEU LES NOSTRES FAMÍLIES COM LA VOSTRA!

FELIÇ ANY NOU! EN FAMÍLIA I PER SEMPRE!